

Theaterschap eist Vakmanschap

Grolsch
bier

Vakmanschap is meesterschap

11 juni, Nijmegen, Stadsschouwburg, 12.00 uur
14 juni, Maastricht, Auwe Stiene, 12.30 uur
18 juni, Amsterdam, Sonesta Koepelzaal, 11.00 uur
18 juni, Laren, Singer Concertzaal, 16.00 uur

Het Nederlands Kamerkoor

Kerry Woodward _____ dirigent

Ronald Brautigam _____ piano

H. Zagwijn (1878-1954) _____

Deux chansons populaires de France:

Au son du fifre (chanson bretonne)

Carillonnage (Trois chansons de la Loire)

Koor a capella

Béla Bartók (1881-1945) _____

Négy régi magyar népdal (Vier Hongaarse volksliederen)

Mannenkoor a cappella

Béla Bartók _____

Sonatina (1915)

bagpiper

beardance

finale

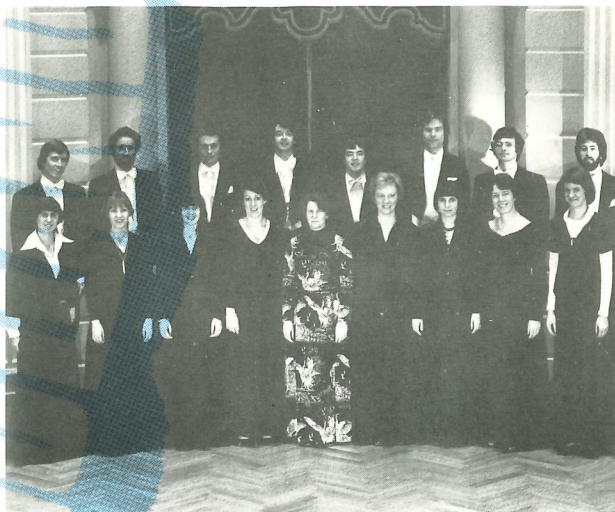
Allegro barbaro (1911)

Ronald Brautigam _____ piano

Béla Bartók _____

Ungarische Volkslieder

Koor a cappella

Het Nederlands Kamerkoor

Béla Bartók

Zes Bulgaarse dansen
uit: Mikrokosmos (1926-1937) deel 6
Ronald Brautigam _____ piano

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

Five English Folk Songs
Koor a cappella

Het Nederlands Kamerkoor

Jolanda van Daalen
Adinda de Nijs
Dieuwke Aalbers
José Vygenboom *)
Fredy Schweppe
Erica Grefe _____ Sopranen

Sibylle Raaphorst
Catherine Patriasz
Lies van der Pool
Heleen Resoort _____ Altén

Ad van Baasbank
Douglas Leigh
Michiel ten Houte de Lange
Robert Coupe
Rob Sturkenboom *) _____ Tenoren

Jelle Draijer
Otto Ottens *)
Harry van der Kamp
Hans Pootjes
Lodewijk Meeuwssen *) _____ Bassen

*) versterking

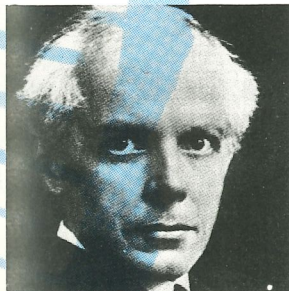
Inspirerende volksmuziek

Wat is de reden dat het oeuvre van de Hongaarse componist Béla Bartók zo doordrenkt is door volksmuziek? Het antwoord is voor de hand liggend: reeds zijn eerste muzikale indrukken en activiteiten wezen onontkoombaar in die richting. Van jongsafaan hoorde Bartók de authentieke boerenmuziek van zijn land, naast zigeunermuziek, amusementsmuziek en klassieke composities. Op zijn derde jaar kreeg hij een trommeltje cadeau, niet om er zijn agressiviteit op te ontladen, maar om daarmee zijn moeder (pianolerares) te begeleiden, ja zelfs in onverwachte maatwisselingen te volgen!

Lente 1892, op 11-jarige leeftijd, speelde hij in Nagyszöllös een eigen compositie: programmamuziek op folkloristische basis onder de titel "De loop van de Donau". En spoedig realiseerde hij zich dat de Hongaarse rhapsodieën van zijn idool Franz Liszt (bewonderd naast Richard Strauss en later vooral Claude Debussy, die hij op 28-jarige leeftijd met alle geweld wilde leren kennen, ook al waarschuwde men hem dat Debussy een allerafschuwelijkst karakter had: de ongetwijfeld desillusionerende confrontatie werd Bartók bespaard) geen noot Hongaarse muziek bevatten: zigeunermuziek en Hongaarse boerenmelodieën zijn nu eenmaal niet hetzelfde.

Vanaf 1905 stortte Bartók zich met mede-"fanaticus" Zoltán Kodály op het wel degelijk authentieke materiaal en werden zo'n 10.000-tal melodieën geregistreerd. Eerst verzameld vanwege de muzikale waarde zonder meer, later gedreven door wetenschappelijke interesse. Aanvankelijk Hongaarse muziek, later ook Slowaakse, Roemeense en andere tot Noordafrikaanse toe.

Voor Bartók waren die volksmelodieën voorbeelden van artistieke volmaaktheid gelijk een fuga van Bach of een sonate van Mozart en hij vond er een mogelijkheid in om af te rekenen met de versleten romantische traditie. Met name de emancipatie van de klankkleur kon er in worden voorbereid. In de woorden van de componist:

Béla Bartók

”De kleine septime in Hongaarse volksmuziek heeft vooral in de vijftonige ladders het karakter van een consonant. Vandaar dat ik na 1905 één van mijn composities in fis klein als slotakkoord fis-a-cis-e heb meegegeven: hierin speelt de septiem fis-e een consonante rol. Dit soort afsluitingen waren verre van gebruikelijk in die tijd, men vindt slechts analoge gevallen in de werken van Debussy uit ongeveer dezelfde datum, maar die waren mij toen nog niet bekend.”

Het verzamelen van die merkwaardige, karakteristieke en vaak zeer oude melodieën stuitte dikwijls op verzet, de autochtone bevolking had heel wat van de onderdrukkende adel te vrezen en stond begrijpelijkerwijs wantrouwend tegen vreemdelingen met onduidelijke bedoelingen gewapend met een vreesaanjagende fotograaf . . .

Ja, het verzamelen van muziek in de oorspronkelijke taal kon niet zelden als vijandig worden opgevat, in Slowakije bijvoorbeeld mocht lange tijd geen Slowaaks worden onderwezen! Begrijpelijk dat deze arbeid Bartòk de ogen opende voor misstanden, begrijpelijk dat hij in 1931 tot het volgende credo kwam:

”Eén gedachte heeft, sinds ik mij componist mag noemen, bezit van mij genomen: de allesoverheersende gedachte van de broederschap der volkeren, die zich hebben aanéén te sluiten tegen oorlog of welk conflict ook; dat is de idee die ik, in de mate die mijn krachten het mij maar toestaan, door mijn werken tracht te propageren. Vandaar dat ik mij weiger te onderwerpen aan om het even welke invloed dan ook, Slowaakse, Roemeense, Arabische of welke andere. Tenzij die invloed zuiver is, vitaal en gezond.”

In datzelfde jaar moest het hem ook van het hart, dat het harmoniseren en bewerken van volksmuziek sterk onderschat wordt, met als gedachtengang dat de componist de thema's immers niet hoeft te bedenken.

”Een totaal verkeerde opvatting. Het bewerken van volksmuziek is juist bijzonder moeilijk. Ik durf zelfs te stellen dat het even lastig is te werken met volksmelodieën als een oorspronkelijk werk van grote omvang te componeren.”

Bartòk onderscheidde meerdere vormen van bewerkingen. De onderhavige koren kunnen dit gemakkelijk illustreren. De Vier oudhongaarse volksliederen voor mannenkoor a cappella uit 1912 (in 1924 bij Universal verschenen) uit respectievelijk Csik (nr. 1 en 2), Nagymegyér en Transdanubië betreffen vierstemmige zettingen in blokmatige harmonieën, waarbij de oude tonaliteit met name in het

derde lied door de ongebruikelijke vóórtekening van een geïsoleerde cis wordt verduidelijkt.

Hoe anders is het notenbeeld in de Hongaarse volksliederen voor gemengd koor a cappella (Universal 1929). Zeer complex en polyfoon, vol detailwerk, geraffineerde versieringen, antimetrische figuren, vele maatwisselingen, met name de meer uitgewerkte middenstemmen vallen op. Verwantschap met polyfone technieken uit het instrumentale werk (strijkkwartetten nr. 3 en 4) dringt zich op.

Interessant is, dat Bartòk een soort kruisverbinding maakt: terwijl hij in zijn eigen schrijfwijze de volksstijl zodanig integreert dat men **meent** dat zijn Danssuite folkloristisch materiaal bevat, schrijft hij na de Vijf liederen opus 16 geen "kunstliederen" meer maar legt hij zich "slechts" toe op volkszettingen. Met de genoemde suite trok Bartòk voor het eerst buiten zijn land werkelijke aandacht.

De pianosonatine uit 1915 is in wezen een suite, zoals de pianosuite uit 1916 eerder een sonate is. Of beter nog: een fantasie over Roemeense volksmelodieën zoals blijkt uit de orkestrale transcriptie uit 1931, die Bartòk de titel meegaf van Transsylvanische Dansen.

De Zes dansen in Bulgaars ritme, het slotstuk van de Mikrokosmos (6 delen van 153 stukken in progressieve volgorde, die Bartòk's werkzaamheden als pianopedagoog markeren) zijn niet gebaseerd op bestaande volksmelodieën, maar steunen zoals de titel reeds aangeeft op maatsoorten die men op de gehele Balkan en in Klein-Azië aantreft, echter het meest veelvuldig in Bulgarije. De maatsoorten blijven de gehele dans door constant, respectievelijk negendelig, zeven-, vijf-, acht-, elf- en achtdelig.

Franse volksmuziek biedt in dit programma de nestor van de Nederlandse componisten Henri Zagwijn, Engelse Ralph Vaughan Williams.

Zagwijn spreekt bescheiden van Deux Chansons populaires de France **arrangé** par Henri Zagwijn, Vaughan Williams noteerde **Freely arranged**: vrije zettingen zijn het beide.

Zagwijn's eerste lied is Bretons (Au son du fifre), het tweede, in feite een set van drie (Les cloches de Vendôme, Carillon Chartrain en Le glas) bevat materiaal afkomstig uit het Loire-gebied. Deze naturalistische klanken werden opgedragen aan het Nederlands Kamerkoor (1948).

Vaughan Williams putte uit de verzameling van H. E. D. Hammond, waarbij hij hier en daar wijzigingen aanbracht, The spring time of the year bijvoorbeeld

berust op de ballade *Lovely on the water* waarvan slechts de eerste twee verzen bewerkt werden, het overige, lange gedeelte vond de componist niet bruikbaar. Vaughan Williams die vooral bekendheid kreeg met de *Sea Symphony* uit 1910 schreef vaak in een aan het volkslied verwante melodische stijl en publiceerde over de eigen folklore: met een beetje goede wil zou men hem de "Engelse Bartók" kunnen noemen. Ten slotte werkte hij vanaf 1904 mee aan de *Folk-Song Society*, later de *English Folk Dance Society*, waarbij hij zich vooral concentreerde op het verzamelen van volksmuziek uit Norfolk, East Anglia en Herefordshire. De *Five English Folk Songs* dateren uit 1913.

Ernst Vermeulen

Het Nederlands Kamerkoor

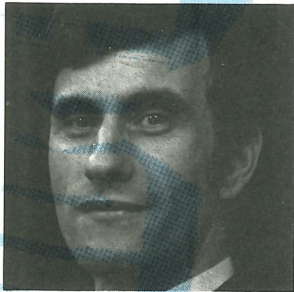
Het Nederlands Kamerkoor, een onafhankelijk professioneel ensemble, opgericht en gedurende vele jaren geleid door Felix de Nobel, legt zich voornamelijk toe op de a cappella zang, d.i. de koorzang zonder instrumentale begeleiding die in de Nederlanden in de 15de en 16de eeuw tot grote bloei is gekomen.

Vele hedendaagse componisten werden door deze activiteit tot het schrijven van moderne a cappella muziek geïnspireerd, die aan dirigent en koor werd opgedragen. In het bijzonder dienen hier de hartelijke relaties te worden genoemd met Zoltán Kodály, Francis Poulenc, Frank Martin, Luigi Dallapiccola, Rudolf Escher en Robert Heppener.

Het koor heeft internationale bekendheid verworven door zijn medewerking aan grote festivals, zijn tournees zowel in Europa als in Amerika, zijn grammofoonplaten en radio-uitzendingen in verscheidene landen.

Kerry Woodward

Kerry Woodward werd in 1939 geboren in Barry (Wales) en studeerde muziek aan de universiteiten van Cardiff en Londen, tevens directie aan de Guildhall School of Music in Londen. Na enkele jaren met opvallend succes te hebben gewerkt met amateurkoren en -orkesten ontving hij uitnodigingen voor concerten met het English Chamber Orchestra, London Sinfonietta en het orkest van het Royal Ballet van Covent Garden. In 1974 volgde zijn benoeming bij de BBC als 'associate conductor' van de BBC Singers. Tijdens deze periode werkte hij onder meer samen met Pierre Boulez bij de voorbereiding van vele moderne composities. Tevens vervulde hij gastdirecties bij het BBC Symphony Orchestra en de andere BBC-orkesten. In de afgelopen jaren heeft Kerry Woodward de opera 'Der Kaiser von Atlantis' van Viktor Ullmann bewerkt en uitgegeven. In december 1975 vond in Amsterdam de eerste uitvoering onder zijn leiding plaats bij de Nederlandse Opera, waarna reprises zijn gegeven in Brussel, Spoleto, San Francisco en New York. Na zijn optreden met het Nederlands Kamerkoor in het Holland Festival 1976 volgden enkele gastdirecties bij dit ensemble. Met ingang van 15 oktober 1977 is Kerry Woodward benoemd tot vaste dirigent van het koor.

Kerry Woodward

Ronald Brautigam

Ronald Brautigam werd in 1954 geboren te Amsterdam. Sedert 1971 studeert hij piano aan het Amsterdams Conservatorium bij Jan Wijn. Onlangs heeft hij zijn solistendiploma behaald. Diverse malen is hij reeds opgetreden als solist in werken voor piano en orkest van o.a. Mozart, Grieg en Saint-Saëns. Hij heeft intussen verscheidene opnames voor radio en t.v. gemaakt en trad o.a. op in 'Jonge mensen op het Concertpodium'. Hij is zeer geïnteresseerd in hedendaagse muziek en beoefent deze ook actief. Momenteel is Ronald Brautigam als docent lichte muziek verbonden aan de muziekschool van de Amsterdamse Universiteit.

Ronald Brautigam

Henri Zagwijn (1878-1954)

Deux chansons populaires de France

I Au son du fifre

(chanson bretonne)

Au son du fifre et du biniou,
s'en va gaîment un long cortège.
Le ciel est bleu, le vent est doux.
Les pommiers ont des fleurs de neige.

A l'ombre des feuilles nouvelles,
et jusqu'au soir nous tournerons,
comme les vives hirondelles.

II Carillonnage

(Trois chansons de la Loire)

1 "Les cloches de Vendôme"

Mes amis, que reste-t-il
A ce dauphin si gentil?
Orléans, Beaugency,
Notre Dame de Cléry,
Vendôme, Vendôme.

2 "Carillon Chartrain"

Il faut bouter nos beaux habits
Pour célébrer la saint Louis.
Sur l'air de ce biau carillon
Il faut danser en rond.

3 "Le glas"

Pas si fort!
Qui qu'est mort?
C'est l'curé de Saint-Victor.
A laissé
Trois louis d'or
Pour nipper la vierge en or.
N'a laissé
Qu'un écu
Pour nipper le p'tit Jésus.

Béla Bartók (1881-1945)
Négy régi magyar népdal

I/II Csík vármegyéből

Rég megmondtam, bús gerlice,
Ne rakj fészket útszéjire!
Mer az úton sokan járnak,
A fészkekből kihajdásznak.
Rakjál fészket a sűrűbe,
Bánatfának tetejibe;
Aki kérdi: ezt kirakta?
Mondjátok: egy árva rakta,
Kinek sem apja, sem anyja,
Sem egy igaz atyafia.

Jaj istenem! kire várok:
Megyek Budapestre,
Ott sétálok a lányokkal
Minden szombat este.
Kipirosítom az arcom,
Magam nagyra tartom;
Úgy szeretnek meg engem a lányok
Ott a Dunaparton.

**Vier altungarische Volkslieder
Aus dem Komitat Csik**

Turteltäubchen, sei so träg nicht!
Bau dein Nest so nah am Weg nicht!
Hier wo alle Welt vorbeigeht,
Auf dein Nest los mit Geschrei geht.
Tief im Dickicht soll dein Nest sein,
Hoch auf Trauerbaums Geäst sein;
Fragt dich jemand, wer's gemacht hat:
Ist ein' Waise, die's vollbracht hat,
Vatermutterlos genannt ist,
Keiner Seele anverwandt ist.

Herrgott, was soll hier ich bleiben!
Will nach Budapest gehn,
Wo's die Mädeln lustig treiben,
Jede Nacht zum Fest gehn.
Herrgott, wo ist so ein süsser
Bursch gleich mir im Lande!
Alle Mädeln werden bald mich küssen
Dort am Donaustrande!

III Nagymegyerről, Komárom vm.

Angyomaszszony kertje, bertje,
Nem tuom mi van belévetve:
Szederje, bederje,
Kapsom donom donom deszka,
kántormenta fodormenta,
Jaj de furcsa nóta,
ugyan cifra nóta!
Hej, Csűröm alatt öt rozsasztag,
A kertembe hat rozsasztag,
Szederje, bederje, etc.
..... nóta! Hej!

Aus Nagymegyér, Komitat Komárom

In des Schwagers Garten warten
Krause Pflanzen aller Arten:
Blaubeeren, Graubeeren,
Raden, Maden, Schaden,
Krauseminze, Brauseminze,
Das ist doch, gesteht es,
Liedchen ein verdrehtes!
Hej! Stehn nicht hinter meiner Scheune
Hafergarben achte, neune,
Blaubeeren, Graubeeren, etc.
..... Hej!

IV Dunántulról

Béreslegény, jól megrakd a szekeret,
Sarjútüske böködje a tenyered!
Mennél jobban böködi a tenyered,
Annál jobban rakd meg a szekeredet!
Hej! Jól megrakd a szekeret,
a szekeret, hej, béreslegény, hej,
jól megrakd, a szekeret!

Aus Transdanubien

Knecht, belade gut den Wagen, hörst du nicht?
Bis der Grummetstachel dir die Hand zersticht!
Wenn der Grummetstachel dir die Hand zersticht,
Besser noch lad' auf den Wagen, fauler Wicht!
Hej! Gut den Wagen, hörst du nicht?
du fauler Wicht, hej, gut den Wagen, hej,
besser noch lad' auf, du fauler Wicht!

Duitse vertaling:
R. St. Hoffmann

Béla Bartók (1881-1945)

Ungarische Volkslieder

I Der Gefangene

Steht ein Zypressenbaum
Hei. Dürr steht er, ganz einsam.
Ganz so einsam lässt mich Kerkerluft absterben.
Neun Ketten dick und schwer,
Lang schon durchwetzt hab' ich schwere Ketten neune.
Auch die zehnte Kette wird jetzt bald abreißen.
Mutter zum Richter geh,
Bitt' ihn um Gnad', bitt' ihn!
Mütterlein, Sag'mir an!
Wird er sie mir schenken?
Weh! Ach, mein Sohn, du armer,
Dich wird man aufhenken!

II Heimatlos

Fortzuwandern ist es jetzt Zeit,
Ziehen muss ich in die Welt weit.
Nein ich mag nicht angeschrirt sein,
Lieber soll herumgeirrt sein!
Grün umsäumt mein Weg ist zur Seit', hei,
Doch die Mitte ist so voll Leid, hei,
Grad' durch diese Mitte zieh' ich,
..... flieh' ich.
Wolken überm Kopfe viel sind,
Regen doch aus ihnen nicht rinnt,
Nein! mein Aug' ein Wolkenmeer ist,
das von Regenschauern schwer ist.
Freunde, Brüder, Scheiden tut weh,
Gutes tatet ihr mir, ade, Brüder!
Mögt vom Unglück stets verschont sein,
Und vom lieben Gott belohn sein!

III Mutter, einen Mann!

Mutter, einen Mann, sonst lauf' ich dir fort.
Tochter, ja, du kriegst ihn, geb' dir mein Wort.
Mutter, so sag', wann heirat'ich, wann?
Tochter, hör', wen kriegst du zum Mann.
Ei, Tochter soll es nicht ein Schweinehirt sein?
Mutter, muss es denn ein Schweinehirt sein?
Mutter, ich mag ihn nicht.
Er ist kahl und hat schon die Gicht, du magst ihn nicht.
Ei, Tochter, soll es nicht ein Wagenschmied sein?

Mutter, muss es denn ein Wagenschmied sein?
 Mutter, ich mag den Wagenschmied nicht,
 Weil sein Bart so fürchterlich sticht, du magst ihn nicht,
 Tochter, soll es nicht ein Handeljud sein?
 Muss es denn ein Handeljude sein?
 Nein, Mutter, nein, ich mag ihn nicht,
 Weil er so lächerlich spricht!
 Tochter, magst du ihn nicht?
 Sag'! Lieb Töchterlein, sag'! o, Tochter, sag'!
 Tochter, doch ein Schäfer darf es wohl sein?
 Ja, ein Schäfer, o ja, das darf er schon sein,
 Mutter, ja, der soll mich bald frei'n.
 Tra la la la la la la la la la hei!

IV Liebeslied

Hei, mein Ochse frisst gern Grummet,
 das Muss ihm prächtig munden,
 dann wird er angebunden,
 dann kann ich endlich fortgehn.
 Meine Liebste wartet, da liegen wir im Bette
 auf schmaler Lagerstätte,
 man kann sich gar nicht umdrehen.
 Dass ich hinab nicht falle, umarme mich bis zum Morgen!
 Der Mutter bleibt's verborgen,
 sie schläft noch, wenn wir aufstehen.

Ssajko heisst mein Pferdchen,
 Janko tu ich heissen;
 Bist sehr arm mein Pferdchen,
 Wo sind deine Eisen?
 Ei, ja, Nur das letzte hängt noch,
 Musst drum nicht verzagen!
 Komm geschwind, Freund Hufschmied,
 Wirst mir's gleich beschlagen.
 Ei, ja, tra la la la la la
 Hei, mein Ochse.....
 aufstehen, hei!

Tekst: R. St. Hoffmann

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

Five English Folk Songs

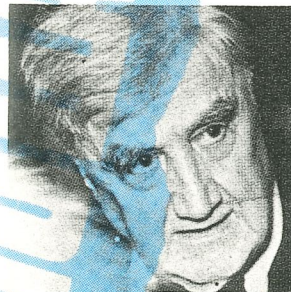
I The dark eyed sailor

It was a comely young lady fair,
 Was walking out for to take the air;
 She met a sailor all on her way,
 So I paid attention to what they did say
 Said William, "Lady why walk alone?
 The night is coming and the day near gone."
 She said, while tears from her eyes did fall,
 "It's a dark eyed sailor that's proving my downfall."
 It's two long years since he left the land;
 He took a gold ring from off my hand;
 We broke the token, here's part with me,
 And the other lies rolling at the bottom of the sea.
 Then half the ring did young William show,
 She was distracted midst joy and woe.
 "O welcome, William, I've lands and gold
 For my dark eyed sailor, so manly true and bold."
 Then down by the sea,
 They joined and well agree.
 So maids be true while your love's away,
 For a cloudy morning brings forth a shining day.

II The spring time if the year

As I walked out one morning,
 In the springtime of the year,
 I overheard a sailor boy,
 Likewise a lady fair.
 They sang a song together,
 Made the valleys for to ring,
 While the birds on spray
 And the meadows gay
 Proclaimed the lovely spring.

Ralph Vaughan Williams

III Just as the tide was flowing

One morning in the month of May,
Down by some rolling river,
A jolly sailor, I did stray,
When I beheld my lover.
She carelessly along did stray,
Apicking of the daisies gay;
And sweetly sang her roundelay,
Just as the tide was flowing.

O! her dress it was so white as milk,
And jewels did adorn her.
Her shoes were made of the crimson silk.
Just like some lady honour.
Her cheeks were red, her eyes were brown
Her hair in ringlets hanging down;
She'd a lovely brow without a frown.
Just as the tide was flowing.

I made a bow and said
"How came you here so early;
My heart by you it is betray'd
For I do love you dearly.
I am a sailor come from sea
If you will accept of my company
To walk and view the fishes play
I am a sailor come from sea."
Just as the tide was flowing.

No more we said but on our way
We gang'd along together;
The small birds sang, and the lambs did play,
And pleasant was the weather.
When we were weary we did sit down,
Beneath a tree with branches round;
For my true love at last I'd found,
Just as the tide was flowing.

IV The lover's ghost (or "Well met, my own true Love")

Well met, my own true love;
Long time I have been absent from thee,
I am lately come from the salt sea,
And 't is all for the sake, my love, of thee.
I have three ships all on the salt sea,
And one of them has brought me to land,
I've four and twenty mariners on board,
You shall have music at your command.
The ship wherein my love shall sail,
Is glorious for to behold,
The sails shall be of shining silk.
The mast shall be of the fine beaten gold.
I might have had a King's daughter,
And fain she would have married me,
But I forsook her crown of gold,
And 't is all for the sake my love of thee.

V Wassail song

Wassail, Wassail, all over the town,
Our bread it is white and our ale it is brown;
Our bowl it is made of the green maple tree;
In the Wassail bowl we'll drink unto thee.

Here's a health to the ox and to his right eye,
Pray God send our master a good christmas pie,
A good christmas pie as e'er I did see.
In the Wassail bowl we'll drink unto thee.

Here's a health to the ox and to his right horn,
Pray God send our master a good crop of corn,
A good crop of corn as e'er I did see.
In the Wassail bowl we'll drink unto thee.

Here's a health to the ox and to his long tail,
Pray God send our master a good cask of ale,
A good cask of ale as e'er I did see.
In the wassail bowl we'll drink unto thee.

Come butler come fill us a bowl of the best;
Then I pray that your soul in heaven may rest;
But if you do bring us a bowl of the small,
May the Devil take butler, bowl and all!

Then here's to the maid in the lily white smock,
Who tripp'd to the door and slipp'd back the lock;
Who tripp'd to the door and pull'd back the pin,
For to let these jolly Wassailers walk in;

Wassail, Wassail, all over the town.

Bij dit programmaboekje hoort een handig opberghoesje dat nog veel meer informatie geeft over 'Concerten, opera, muziektheater' in het Holland Festival 1978.

Dit hoesje is **gratis** in dit theater te verkrijgen.
Let op de aanduiding: Hier gratis programmahoesje.
